

Ideiglenes változat

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2022. február 3.(*)

„Elzeteres döntéshozatal – Hozzáadottértékadó (héta) – 2006/112/EK irányelv – 122. cikk – Kedvezményes adómérték a tőzifa értékesítése tekintetében – Különbségtétel a termékek objektív jellemzőitől és tulajdonságaitól függően – Tüzelésre szánt, a fogyasztó ugyanazon szükségletét kielégítő és egymással versenyző faanyagok – Az adósemlegesség elve”

A C-515/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott elzeteres döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesfinanzhof (szövetségi pénzügyi bíróság, Németország) a Bírósághoz 2020. október 14-én érkezett, 2020. június 10-i határozatával terjesztett el

a **B AG**

és

a **Finanzamt A**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen, a Bíróság elnökhelyettese, a hatodik tanács elnökeként eljárva, N. Jääskinen és J.-C. Bonichot (előadó) bírák,

tanácsnok: E. Tanchev,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a B AG képviseletében T. Hammer Wirtschaftsprüfer és Steuerberater, valamint C. Hammer Steuerberater,
- a német kormány képviseletében J. Möller és S. Costanzo, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében L. Lozano Palacios és R. Pethke, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a tanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a tanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az elztes döntéshozatal iránti kérelem a közös hozzáadottértékadórendszerl szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 335., 60. o.; HL 2015. L 323., 31. o.; a továbbiakban: héairányelv) 98. és 122. cikkének az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a B AG társaság és a Finanzamt A (A adóhatóság, Németország; a továbbiakban: adóhatóság) között a kedvezményes hozzáadottértékadó (héta) mértékének a faapríték értékesítésére történ alkalmazása tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették el.

Jogi háttér

Az uniós jog

A héairányelv

3 A héairányelv (4) preambulumbekkezdése értelmében:

„A bels piac létrehozására irányuló cél megvalósításának elfeltétele a forgalmi adókra vonatkozó olyan jogszabályok alkalmazása a tagállamokban, amelyek nem torzítják a verseny feltételeit, és nem akadályozzák az áruk és a szolgáltatások szabad mozgását. Ezért szükséges, hogy a [héarendszer] segítségével összehangolják a forgalmi adókra vonatkozó jogszabályokat, és ezáltal, amennyire csak lehetséges, kiküszöböljék azokat a tényezket, amelyek a verseny feltételeit akár nemzeti, akár közösségi szinten torzíthatják.”

4 Ezen irányelv (7) preambulumbekkezdésének szövege a következ:

„A közös héarendszernek a verseny semlegességét kell eredményeznie még akkor is, ha az adómértékek és adómentességek teljes összehangolása elmarad, vagyis mindegyik tagállam területén, akármilyen hosszú is a termelési és értékesítési lánc, a hasonló termékekre és szolgáltatásokra ugyanakkora adóterhet kell kivetni.”

5 Az említett irányelv 96. cikke ekképp rendelkezik:

„A tagállamok egy általános héamértéket alkalmaznak, amelyet minden egyes tagállam az adóalap százalékában határoz meg, és amely azonos a termékértékesítésre és a szolgáltatásnyújtásra.”

6 A héairányelv 98. cikke elírja:

„(1) A tagállamok egy vagy két kedvezményes adómértéket alkalmazhatnak.

(2) A kedvezményes adómértéket csak a III. mellékletben szerepl kategóriák termékértékesítéseire és szolgáltatásnyújtásaira lehet alkalmazni.

[...]

(3) Ha a tagállamok az (1) bekezdésben meghatározott kedvezményes adómértéket az egyes termékekre alkalmazzák, a Kombinált Nomenklaturát alkalmazhatják az adott termékek pontos meghatározásához.”

7 Ezen irányelv III. melléklete, amely azon termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások

listáját rögzíti, amelyek az ezen irányelv 98. cikkében előírt, kedvezményes mértékű adó tárgyát alkothatják, nem tartalmazza a „tűzifa” termékek kategóriáját.

8 Az említett irányelv 109–122. cikke rögzíti azokat a feltételeket, amelyek mellett a tagállamok kedvezményes héamértékeket alkalmazhatnak mindaddig, amíg a végleges szabályozást be nem vezetik.

9 Ugyanezen irányelv 122. cikke ekképp rendelkezik:

„A tagállamok kedvezményes adómértéket alkalmazhatnak [...] a tűzifaként felhasznált fára.”

A KN

10 A Kombinált Nomenklátúra (a továbbiakban: KN) a 2014. október 16-ii 1101/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelettel (HL 2014. L 312., 1. o.; helyesbítés: HL 2014. L 273., 15. o.) módosított, a vám-és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-ii 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL 1987. L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.; a továbbiakban: KN) I. mellékletében szerepel.

11 A KN többek között a következő vámtarifaszámokat tartalmazza:

KN-kód

Árumegnevezés

4401

– Tűzifa hasáb, tuskó, rönkse, köteg vagy hasonló formában; faforgács vagy hasonló részek; fűrészpor, és fahulladék és maradék, hasáb, brikett, labdacs (pellet) vagy hasonló alakra tömörítve is

4401 10 00

– Tűzifa hasáb, tuskó, rönkse, köteg vagy hasonló formában

– Faforgács vagy hasonló részek

4401 21 00

– – Tűlevelű fából

4401 22 00

– Más fából

– Fűrészpor és fahulladék és maradék, hasáb, brikett, labdacs (pellet) vagy hasonló alakra tömörítve is

4401 31 00

– – Falabdacs (pellet)

4401 39

— — Más

4401 39 20

— — — Tömörítve (például brikett)

— — — Más

4401 39 30

— — — — F?részpor

A német jog

12 Az Umsatzsteuergesetz (a forgalmi adóról szóló törvény) 12. §-a a következ?képpen rendelkezik:

„(1) Az adó mértéke az adóalap 19%-a valamennyi adóköteles ügylet tekintetében (10. és 11. cikk, 25. cikk, (3) bekezdés, és 25a. cikk, (3) és (4) bekezdés).

(2) Az adó mértéke 7%-ra csökken a következ? ügyletek esetében:

1. a 2. mellékletben felsorolt termékek Közösségen belüli értékesítése, behozatala vagy beszerzése a 49. pont f) alpontjában, valamint az 53. és 54. pontban említett termékek kivételével;

[...]”

13 E törvény 2. melléklete 48. pontjának szövege a következ?:

[Sorszám]

Árumegnevezés

Vámtarifa (árucsoport, vámtarifaszám, alszám)

48

Fa, nevezetesen:

a) t?zifa hasáb, tuskó, r?zse, köteg vagy hasonló formában

4401 10 00 alszám

b) fűrészpor és fahulladék és maradék, hasáb, brikett, labdacs (pellet) vagy hasonló alakra tömörítve is

4401 30 alszám

Az alapeljárás és az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdések

14 A jogvita a kedvezményes héamértéknek a faapríték értékesítésére történő alkalmazására vonatkozik.

15 Az alapügy felperese 2015-ben „Flokets weiss” (úgynevezett „ipari” faapríték) és „Flokets natur” (úgynevezett „erdei” faapríték) oltalom alatt álló elnevezést viselő faaprítékot forgalmazott, és biztosította a faaprítékot tüzelőanyagként felhasználó berendezések karbantartását.

16 Az ipari faapríték a fatörzsek feldarabolásából származik, amely művelet hulladékát aprítógépekkel aprítják fel. Az erdei faapríték az erdők karbantartásából származó ágakból és cserjékből származik. A fahulladékot az erdőben aprítják fel, és azt az alapügy felperese szárítja ki.

17 A 2015-ös adóévben az alapügy felperese erdei és ipari faaprítékot értékesített A település és B község számára. Ugyanebben az időszakban egy, C településsel kötött, „faaprítékkal működő fűtőberendezés működésének a karbantartást és a tisztítást is magában foglaló nyomon követésére” vonatkozó megállapodás keretében tüzelőanyagként faaprítékot értékesített.

18 A 2015-ös adóévre vonatkozó elzetes héabevallásában az alapügy felperese a fent említett szolgáltatásokra az adóhatóság egy korábbi adóellenőrzés során hozott adómegállapításának megfelelően az általános adómértéket (19%) alkalmazta.

19 Az alapügy felperese ezen adómértéket a Finanzgericht (pénzügyi bíróság, Németország) előtt vitatta, amely részben helyt adott a keresetnek. E bíróság úgy ítélte meg, hogy az A településnek és B településnek történő faaprítékértékesítésekre a kedvezményes adómértéket kell alkalmazni, a C település részére nyújtott szolgáltatásokból álló csomagot azonban az általános adómérték szerint kell adóztatni, mivel az egységes átfogó szolgáltatásnak minősül.

20 Mind az alapügy felperese, mind pedig az adóhatóság felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Finanzgericht (pénzügyi bíróság) ítéletével szemben a Bundesfinanzhofhoz (szövetségi pénzügyi bíróság, Németország).

21 E bíróságnak először is a héairányelv 122. cikkében szereplő „tűzifa” fogalmával kapcsolatban vannak kétségei, különösen azt illetően, hogy e fogalom magában foglalja-e a faaprítékot.

22 Másodsorban a kérdést elterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a tagállamok a héairányelv 122. cikkében biztosított lehetőséggel élve jogosultak-e a KN alkalmazásával a tűzifára vonatkozó kedvezményes adómérték hatályát pontosan meghatározni, vagy az ezen irányelv 98. cikkének (3) bekezdésében előírt, ebben az értelemben vett jogosultság az említett irányelv III. mellékletében felsorolt kategóriákba tartozó termékek értékesítésére vonatkozó adó csökkentett mértéke alkalmazásának esetére korlátozódik-e.

23 Harmadsorban, abban az esetben, ha a tagállamok jogosultak lennének arra, hogy a KN alapján pontosítsák a kedvezményes héamérték hatályát a tűzifa értékesítése tekintetében, a kérdést elterjesztő bíróság azt kívánja megtudni, hogy ellentétes-e az adósemlegesség elvével eltérő adómértékek különböző formájú tűzifákra történő alkalmazása.

24 E körülmények között a Bundesfinanzhof (szövetségi pénzügyi bíróság) felfüggesztette az eljárást, és elzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a [héairányelv] 122. cikkében szereplő t?zifa fogalmát, hogy az magában foglal minden olyan faanyagot, amelyet objektíve vizsgálva kizárólag égetésre szánnak?

2. Meghatározhatja-e pontosan a [héairányelv] 98. cikke (3) bekezdésének megfelelően a [KN] alkalmazásával a [héairányelv] 122. cikkének a hatályát a t?zifaként felhasznált fára e cikk alapján kedvezményes adómértéket megállapító tagállam?

3. A második kérdésre adandó igenl? válasz esetén: Élhet-e valamely tagállam az adósemlegesség elvének tiszteletben tartása mellett a [héairányelv] 122. cikkében és a [héairányelv] 98. cikkének (3) bekezdésében számára biztosított azon lehet?séggel, hogy a t?zifaként felhasznált fára vonatkozó kedvezményes adómérték hatályát a [KN] alkalmazásával oly módon határozza meg, hogy a t?zifa – objektív jellemzői és tulajdonságai alapján eltér?, azonban az átlagos fogyasztó szemszögéből azonos igény [a jelen ügyben f?tés] kielégítésére szolgáló, és ezáltal egymással versenyz? – különböz? formáinak értékesítésére eltér? adómértékek vonatkozzanak?”

Az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdésekr?

Az els? kérdésr?

25 Els? kérdésével a kérdést elterjeszt? bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy úgy kell-e értelmezni a héairányelv 122. cikkét, hogy a „t?zifa” fogalmába tartozik minden olyan fa, amelynek objektív tulajdonságai alapján rendeltetése kizárólag az égetés lehet.

26 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében az uniós jog egységes alkalmazásának követelményéből és az egyenl?ség elvéből egyaránt az következik, hogy a jelentésének és hatályának meghatározása érdekében a tagállami jogokra kifejezett utalást nem tartalmazó uniós jogi rendelkezést az egész Európai Unióban általában önállóan és egységesen kell értelmezni, figyelembe véve nemcsak annak kifejezéseit, hanem e rendelkezés összefüggéseit és a kérdéses szabályozás célját is, a tagállamokban használt min?sítésektől függetlenül (2021. szeptember 9-i Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl ítélet [Nemzetközi védelem iránti ismételt kérelem], C?18/20, EU:C:2021:710, 32. pont).

27 Ebből következik, hogy a héairányelv 122. cikkére való utalás hiányában az e rendelkezésben szereplő „t?zifa” fogalmát az uniós jog olyan önálló fogalmának kell tekinteni, amelynek jelentése és terjedelme azonos kell, hogy legyen valamennyi tagállamban. Következésképpen a Bíróság feladata, hogy e fogalomnak egységes értelmezést adjon az uniós jogrendben.

28 E tekintetben a „t?zifának” az említett irányelvben szereplő fogalma meghatározása hiányában egyrészt a kifejezésnek a mindennapi nyelvben szokásos jelentésére kell utalni (lásd ebben az értelemben: 2021. szeptember 9-i Phantasialand ítélet, C?406/20, EU:C:2021:720, 29. pont), nevezetesen arra, hogy olyan fáról van szó, amelyet magán? vagy nyilvános helyiségek f?tése céljából égetésre szántak.

29 Másrészt meg kell állapítani, hogy a héairányelv 122. cikke eltérést enged? rendelkezés. Ezen irányelv 96. cikke szerint ugyanis a termékértékesítésre és a szolgáltatásnyújtásra azonos, vagyis az egyes tagállamok által meghatározott általános adómértéket kell alkalmazni. Az említett irányelv 122. cikke tehát e szabály alóli kivételként írja elő a kedvezményes héamértéknek többek

között a t?zifára történ? átmeneti alkalmazása lehet?ségét.

30 E cikket eltérést enged? rendelkezésként szigorúan kell értelmezni (2019. július 29?i Inter?Environnement Wallonie és Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ítélet, C?411/17, EU:C:2019:622, 147. pont; 2020. július 16?i JE ítélet [A házasság felbontására alkalmazandó törvény], C?249/19, EU:C:2020:570, 23. pont), következésképpen a „t?zifa” fogalmát is, amely meghatározza annak hatályát. A kérdést el?terjeszt? bíróság által javasolt fogalommeghatározásnak megfelel?en tehát csak azokat a faanyagokat kell „t?zifának” tekinteni, amelyek rendeltetése objektív tulajdonságai alapján, mint például a szárítás el?re meghatározott foka, kizárólag az égetés.

31 A fentiekb?l az következik, hogy a héairányelv 122. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az e cikk értelmében vett t?zifa fogalma minden olyan faanyagot magában foglal, amelynek rendeltetése objektív tulajdonságai alapján kizárólag az égetés.

A második kérdés?l

32 Második kérdésével a kérdést el?terjeszt? bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy úgy kell?e értelmezni a héairányelv 122. cikkét, hogy az a tagállam, amely e rendelkezés alapján a t?zifa értékesítése tekintetében kedvezményes héamértéket vezet be, az említett irányelv 98. cikkének (3) bekezdése értelmében behatárolhatja annak hatályát a KN?re hivatkozva.

33 Emlékeztetni kell arra, hogy a héairányelv III. mellékletében felsorolt termékértékesítések azon kategóriáit illet?en, amelyek az ezen irányelv 98. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében kedvezményes héamérték alá tartozhatnak, e cikk (3) bekezdése kifejezetten lehet?vé teszi a tagállamok számára, hogy e kategóriákat a KN alapján pontosabban határozzák meg.

34 Ezzel szemben ugyanez a lehet?ség nem vezethet? le magának a héairányelv 122. cikkének a szövegéb?l, amely annak kimondására szorítkozik, hogy a tagállamok a végleges szabályozás bevezetéséig kedvezményes adómértéket alkalmazhatnak többek között a t?zifa értékesítésére.

35 Mindazonáltal egyfel?l hangsúlyozni kell, hogy – amint az a jelen ítélet 30. pontjában kifejtésre került – a héairányelv 122. cikke eltérést enged? rendelkezésnek min?sül, következésképpen azt szigorúan kell értelmezni. Következésképpen a tagállamok e rendelkezés alapján a t?zifa értékesítésén kívül nem biztosíthatnak kedvezményes adómértéket egyéb faanyagok értékesítése tekintetében.

36 Másfel?l, mivel a héairányelv 122. cikke lehet?séget biztosít arra a tagállamoknak, hogy egy átmeneti id?szak során kedvezményes adómértéket alkalmazzanak a t?zifa értékesítésére, e tagállamok lemondhatnak arról, hogy ilyen adómértéket alkalmazzanak e termékértékesítésekre, és úgy is dönthetnek, hogy azokra az ezen irányelv 96. cikkében el?írt általános adómértéket alkalmazzák. Ez a választási lehet?ség annak lehet?ségét is magában foglalja, hogy kizárólag bizonyos t?zifa?értékesítésekre alkalmazzanak kedvezményes adómértéket, feltéve, hogy e lehet?ség az eltérés szigorú határain belül gyakorolható, amint az az el?z? pontban megállapításra került.

37 Amint az a Bíróságnak a héairányelv 98. cikkére vonatkozó állandó ítélkezési gyakorlatából következik (2019. június 27?i Belgisch Syndicaat van Chiropraxie és társai ítélet, C?597/17, EU:C:2019:544, 44. pont), meg kell állapítani, az uniós jogalkotó csupán azt a lehet?séget írta el? a tagállamok számára, hogy kedvezményes héamértéket alkalmazzanak – eltérést enged?en és átmeneti jelleggel – többek között a t?zifa értékesítésére. Következésképpen a tagállamoknak lehet?ségük van arra, hogy e kedvezményes adómértéket csak ezen értékesítések egy része

tekintetében alkalmazzák.

38 Ennek megfelelően azoknak a tagállamoknak, amelyek élni kívánnak a héairányelv 122. cikkében biztosított korlátozott, tehát szelektív lehetőséggel, maguknak kell nemzeti joguk bármely eszközével pontosan meghatározni azokat a tőzifaértékesítéseket, amelyekre kedvezményes adómértéket szándékoznak alkalmazni. Az uniós jog egyetlen rendelkezése sem tiltja számukra, hogy e célból e jog valamely eszközét alkalmazzák, és különösen, hogy a KN-re hivatkozzanak, még akkor is, ha e 122. cikk az ezen irányelv 98. cikkétől eltérően kifejezetten nem írja elő azt.

39 Mindazonáltal a héairányelv 122. cikkéből eredő azon lehetőség, hogy a kedvezményes adómértéket csak bizonyos tőzifaértékesítésekre korlátozzák, az adósemlegesség elvének tiszteletben tartásának van alárendelve. Amint ugyanis az az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, a tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy – a közös héarendszer alapját képező adósemlegesség elvének tiszteletben tartása mellett – pontosabban határozhassák meg, hogy a termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások azon kategóriáit, amelyek tekintetében az említett irányelv lehetővé teszi számukra a csökkentett adómérték alkalmazását (2021. április 22-én Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach ítélet, C-703/19, EU:C:2021:314, 38. pont; 2021. szeptember 9-én Phantasialand ítélet, C-406/20, EU:C:2021:720, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

40 A fenti megfontolások alapján a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a héairányelv 122. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az a tagállam, amely e rendelkezés alapján a tőzifaértékesítése tekintetében kedvezményes héamértéket vezet be, a KN-re hivatkozva a tőzifaértékesítés bizonyos kategóriái tekintetében korlátozhatja annak hatályát azzal a feltétellel, hogy tiszteletben tartja az adósemlegesség elvét.

A harmadik kérdésről

41 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy úgy kell-e értelmezni az adósemlegesség elvét, hogy azzal ellentétes az, hogy a faapríték értékesítését kizárják a tőzifa más formáinak értékesítésére alkalmazandó csökkentett adómérték kedvezményéből.

42 Amint az a jelen ítélet 40. pontjában megállapításra került, ha valamely tagállam úgy dönt, hogy szelektív módon alkalmazza a csökkentett héamértéket azon termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra, amelyek tekintetében a héairányelv ilyen adómértéket tesz lehetővé, tiszteletben kell tartania az adósemlegesség elvét.

43 Ezen elvvel ellentétes, ha az egymással versenyző hasonló árukat vagy szolgáltatásokat a hía szempontjából eltérően kezelik (2021. szeptember 9-én Phantasialand ítélet, C-406/20, EU:C:2021:720, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

44 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint annak meghatározása céljából, hogy a termékek vagy a szolgáltatásnyújtások hasonlóak-e, elsősorban az átlagos fogyasztó szempontját kell figyelembe venni. A termékek vagy a szolgáltatásnyújtások hasonlóak, amennyiben a felhasználásuk alapján való összehasonlításuk azt mutatja, hogy azonos tulajdonságokkal rendelkeznek, és a fogyasztók azonos igényeinek kielégítésére szolgálnak, valamint amennyiben a fennálló különbségek nem befolyásolják jelentősen az átlagos fogyasztó arra irányuló döntését, hogy az említett termékek vagy szolgáltatások közül melyiket vegye igénybe (2021. szeptember 9-én Phantasialand ítélet, C-406/20, EU:C:2021:720, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

45 Másként fogalmazva, azt kell megvizsgálni, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások

az átlagos fogyasztó szempontjából helyettesítési viszonyban állnak-e egymással. Ebben az esetben ugyanis a különböző héamértékek alkalmazása befolyásolhatja a fogyasztó választását, ami következésképpen az adósemlegesség elvének a megsértését jelentené (2021. szeptember 9-i Phantasialand ítélet, C-406/20, EU:C:2021:720, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

46 A kérdést elterjesztő bíróság feladata tehát, hogy konkrét vizsgálatot végezzen annak meghatározása céljából, hogy a faapríték az átlagos fogyasztó szempontjából helyettesíthető-e a tőzifa más formáival.

47 Következésképpen az adósemlegesség elvét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az, hogy a nemzeti jog kizárja a csökkentett héamérték kedvezményéből a faapríték értékesítését, miközben e kedvezményt a tőzifa más formái tekintetében biztosítja, feltéve, hogy az átlagos fogyasztó szempontjából a faaprítékkal nem helyettesíthető a tőzifa más formái, aminek vizsgálata a kérdést elterjesztő bíróság feladata.

A költségekről

48 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést elterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006//112/EK tanácsi irányelv 122. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az e cikk értelmében vett tőzifa fogalma minden olyan faanyagot magában foglal, amelynek rendeltetése objektív tulajdonságai alapján kizárólag az étetés.**
- 2) **A 2006/112 irányelv 122. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az a tagállam, amely e rendelkezés alapján a tőzifa értékesítése tekintetében kedvezményes hozzáadottértékadó mértéket vezet be, a Kombinált Nomenklatúrára hivatkozva a tőzifa értékesítés bizonyos kategóriái tekintetében korlátozhatja annak hatályát azzal a feltétellel, hogy tiszteletben tartja az adósemlegesség elvét.**
- 3) **Az adósemlegesség elvét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az, hogy a nemzeti jog kizárja a csökkentett hozzáadottértékadó mérték kedvezményéből a faapríték értékesítését, miközben e kedvezményt a tőzifa más formái tekintetében biztosítja, feltéve, hogy az átlagos fogyasztó szempontjából a faaprítékkal nem helyettesíthető a tőzifa más formái, aminek vizsgálata a kérdést elterjesztő bíróság feladata.**

Aláírások

* Az eljárás nyelve: német.